

τὸ νόμισμα, οὐδὲν δὲ διὰ ταῦτα
βελτίονας· τοὺς δὲ τούναντίον
ἀφωμοίου τοῖς ἄττικοῖς τετρα-
δράχμοις, εἰκῆ μὲν κεκομμένοις
5 καὶ σολοικικῶς, καθέλκειν μέντοι
πολλάκις τὰς κεκαλλιγραφημένας
λέξεις.

Πρὸς ὄψοφάγον μηδὲν τοῖς
συμβιωταῖς καταλείποντα, παρα-
10 τεθέντος ποτὲ μεγάλου ἰχθύος,
ἄρας οἷος ἦν κατεσθίειν· ἐμβλέ-
ψαντος δὲ, Τί οὖν, ἔφη, τοὺς
συμβιωτὰς πάσχειν καθ' ἡμέραν,
εἰ μὴ σὺ δύνασαι ἐνεγκεῖν τὴν
15 ἐμὴν ὄψοφαγίαν;

Πρὸς τὸν φάσκοντα ὡς τὰ πολ-
λὰ αὐτῷ Ἀντισθένης οὐκ ἀρέσκει,
χρεῖαν Σοφοκλέους προενεγκάμε-
20 νος, ἠρώτησεν, εἰ τινα καὶ καλὰ
ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. Τοῦ δ' οὐκ εἰ-
δέναι φήσαντος, Εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ,
ἔφη, εἰ μὲν τι κακὸν εἶη εἰρημέ-
νον ὑπ' Ἀντισθένης τοῦτ' ἐκλε-
25 γόμενος καὶ μνημονεύων, εἰ δὲ τι

νοὺς καθὰ καὶ τὸ νόμισμα, οὐδὲν
δὲ διὰ ταῦτα βελτίους. τοὺς δὲ
τούναντίον ἀφωμοίου τοῖς Ἄττι-
κοῖς τετραδράχμοις, εἰκῆ μὲν κε-
κομμένοις καὶ σολοικῶς, καθέλ-
κειν μέντοι πολλάκις τὰς κεκαλ-
λιγραφημένας λέξεις.

VII, 1, 19. πρὸς δὲ τὸν ὄψο-
φάγον μηδὲν τοῖς συμβιωταῖς κα-
ταλιπόντα, παρατεθέντος ποτὲ
μεγάλου ἰχθύος, ἄρας οἷος ἦν
κατεσθίειν· ἐμβλέψαντος δὲ αὐ-
τοῦ οὖν, ἔφη, τοὺς συμβιωτὰς οἷοι
πάσχειν καθ' ἡμέραν, εἰ σὺ μίαν
μὴ δύνασαι ἐνεγκεῖν τὴν ἐμὴν ὄψο-
φαγίαν; »

VII, 1, 19. πρὸς δὲ τὸν φά-
σκοντα ὡς τὰ πολλὰ αὐτῷ Ἀντι-
σθένης οὐκ ἀρέσκοι, χρεῖαν Σο-
φοκλέους προενεγκάμενος ἠρώτη-
σεν εἰ τινα καὶ καλὰ ἔχειν αὐτῷ
δοκεῖν· τοῦ δ' οὐκ εἰδέναι φήσαν-
τος, αἰετ' οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, εἰ
μὲν τι κακὸν εἶη εἰρημένον ὑπ'
'Αντισθένης, τοῦτ' ἐκλεγόμενος

1. διὰ ταῦτα ΠΕ: διαταῦτα Δ

5. σολοικικῶς ΔΠ: σολοικῶς Ε

9. συμβιωταῖς Ε: σύμβιώταις ΔΠ
καταλείποντα Ε

11. οἷος Ε: οἷός τ' ΔΠ

13. συμβιωτὰς Ε: συμβιώ-
τας ΔΠ

14. μὴ σὺ ΔΠ: σὺ μίαν μὴ Ε

17. τὸν ΔΠ: δὲ τὸν Ε

18. αὐτῷ ἀντισθένης ΔΕ: αὐτῷ ἀντισθένης αὐτῷ Π ἀρέσκει
ΔΠ: ἀρέσκοι Ε

19-20. προενεγκάμενος ΠΕ: εἰσενεγκάμενος Δ:
προενεγκάμενος Ε

20. καὶ ΔΕ: λείπει Π

21. ἔχειν αὐτῷ ΔΕ: αὐτῷ
ἔχειν Π

25. σ. 361, 27. κακὸν εἶη (ἦν Π) — κατέ-
χειν ΠΕ: καλὸν ἦν εἰρημένον ὑπ' ἀντισθένης οὐδὲ ὑποβαλλόμενος
κατέχειν, εἰ δὲ τι κακὸν, τοῦτ' ἐκλεγόμενος καὶ μνημονεύων Δ

2. βελτίονας ΔΠ: βελτίους Ε

8. πρὸς ΔΠ: πρὸς δὲ τὸν Ε

9. συμβιωταῖς Ε: σύμβιώταις ΔΠ
καταλείποντα ΔΠ: καταλι-
πόντα Ε

13. συμβιωτὰς Ε: συμβιώ-
τας ΔΠ

14. μὴ σὺ ΔΠ: σὺ μίαν μὴ Ε

17. τὸν ΔΠ: δὲ τὸν Ε

18. αὐτῷ ἀντισθένης ΔΕ: αὐτῷ ἀντισθένης αὐτῷ Π ἀρέσκει
ΔΠ: ἀρέσκοι Ε

19-20. προενεγκάμενος ΠΕ: εἰσενεγκάμενος Δ:
προενεγκάμενος Ε

20. καὶ ΔΕ: λείπει Π

21. ἔχειν αὐτῷ ΔΕ: αὐτῷ
ἔχειν Π

25. σ. 361, 27. κακὸν εἶη (ἦν Π) — κατέ-
χειν ΠΕ: καλὸν ἦν εἰρημένον ὑπ' ἀντισθένης οὐδὲ ὑποβαλλόμενος
κατέχειν, εἰ δὲ τι κακὸν, τοῦτ' ἐκλεγόμενος καὶ μνημονεύων Δ

καλὸν οὐδ' ἐπιβαλλόμενος κατέχειν;

Δεῖν ἔλεγε τὸν διαλεγόμενον ὡςπερ τοὺς ὑποκριτάς τὴν μὲν φωνὴν καὶ τὴν δύναμιν μεγάλην ἔχειν, τὸ μέντοι στόμα μὴ διέλκειν, ὃ ποιεῖν τοὺς πολλὰ λαλοῦντας μὲν, ἀδύνατα δέ.

Νεανίσκου τινὸς πολλὰ λαλοῦντος ἔφη· Τα ὦτά σου εἰς τὴν γλῶτταν συνερρῦηκε.

Τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τινὸς μεγάλᾳ φουσῶντος πατάξας εἶπεν ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

Δουλον ἐπὶ κλοπῇ ἑμαστίγου· τοῦ δὲ εἰπόντος Εἵμαρτο μοι κλέψαι, Εἰ κλέψαι, ἔφη, εἵμαρτο, καὶ δαρῆναι.

Ἐν συμποσίῳ κατακείμενος σιγῇ πρὸς τῶν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου ἀποσταλέντων πρέσβων ἠρωτήθη τί δεῖ περὶ σοῦ λέγειν πρὸς τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ εἶπεν·

καὶ μνημονεύων, εἰ δέ τι καλόν, οὐδ' ἐπιβαλλόμενος κατέχειν; »

VII, 1, 20. δεῖν δ' ἔφη τὸν διαλεγόμενον ὡςπερ τοὺς ὑποκριτάς τὴν μὲν φωνὴν καὶ τὴν δύναμιν μεγάλην ἔχειν, τὸ μέντοι στόμα μὴ διέλκειν· ὃ ποιεῖν τοὺς πολλὰ μὲν λαλοῦντας, ἀδύνατα δέ.

VII, 1, 21. νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, ἔφη, « τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶτταν συνερρῦηκε. »

VII, 1, 21. καὶ προσέφερετο τὰ τοῦ Καφισίου, ὃς ἐπιβαλλομένου τινὸς τῶν μαθητῶν μέγала φουσῶν, πατάξας εἶπεν ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

VII, 1, 23. δουλον ἐπὶ κλοπῇ, φασίν, ἑμαστίγου· τοῦ δ' εἰπόντος, « εἵμαρτό μοι κλέψαι, » καὶ δαρῆναι, » ἔφη.

VII, 1, 24. ἐν συμποσίῳ κατακείμενος σιγῇ τὴν αἰτίαν ἠρωτήθη· ἔφη οὖν τῷ ἐγκαλέσαντι ἀπαγγεῖλαι· πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι παρῆν τις σιωπᾶν ἐπιστάμενος·

1. ἐπιβαλλόμενος E: ὑποβαλλόμενος ΔΠ 3-8. δεῖν — δέ ΠE: λείπουσι Δ 3. ἔλεγε τὸν ἱγραφα: ἔλεγε τῷ νῶ Π: δ' ἔφη τὸν E

7-8. πολλὰ λαλοῦντας μὲν ἱγραφα: πολλοὺς λαλοῦντας μὲν Π: πολλὰ μὲν λαλοῦντας E 9. τινὸς ΔΠ: λείπει E 10. ὦτά E: ὦτα ΔΠ

ἐς ΔΠ: εἰς E 11. συνερρῦηκε E: συνερρῦηκεν ΔΠ 12-13. τῶν μαθητῶν — φουσῶντος ΔΠ: καὶ προσέφερετο — φουσῶν E 18. κλοπῇ ΔΠ: κλοπῆ φασίν E

19. δέ ΔΠ: δ' E 20. εἰ κλέψαι ἔφη — δαρῆναι Δ: εἰ κλέψαι εἵμαρτο καὶ δαρῆναι Π: καὶ δαρῆναι ἔφη E

23-σ. 362,2. πρὸς τῶν — σιωπᾶν ΔΠ: ἔφη οὖν — αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα E

Ἄπαγγεῖλατε, ὅτι παρῆν τις πρεσβύτης εἰδὼς σιωπᾶν.

Ἐρωτηθεὶς διὰ τί αὐστηρὸς ὦν ἐν τῷ πότῳ διαγίνεται, ἔφη, ὅτι καὶ οἱ θερμοὶ πικροὶ ὄντες βρεχόμενοι γλυκαίνονται.

10 Ἦν δὲ καρτερικώτατος καὶ λιτότατος καὶ ἀπύρῳ τροφῇ χρώμενος καὶ τριβῶνι λεπτῷ, ὥστε λέγεσθαι ἐπ' αὐτοῦ·

Τὸν δ' οὐτ' ἄρ χειμῶν κρυόεις,
οὐκ ὄμβρος ἀπείρων,
οὐ φλόξ ἡλίοιο δαμάζεται, οὐ
νόσος αἰνή·

οὐκ ἔροτις δῆμου ἐναρεῖ μένος,
ἀλλ' ὄγ' ἀτειρῆς

20 ἀμφὶ διδασκαλίῃ τέταται νύκτας
τε καὶ ἡμᾶρ.

Οὗτος ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ

25 χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης

Ἔρχομαι· τί μ' αὔεις;

ἦσαν δὲ οἱ ἐρωτήσαντες παρὰ Πτολεμαίου πρέσβεις ἀφικόμενοι καὶ βουλόμενοι μαθεῖν τί εἴποιεν παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.

VII. 1. 26. ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί αὐστηρὸς ὦν ἐν τῷ πότῳ διαγίνεται, ἔφη, «καὶ οἱ θερμοὶ πικροὶ ὄντες βρεχόμενοι γλυκαίνονται.»

VII, 1, 26. Ἦν δὲ καρτερικώτατος καὶ λιτότατος, ἀπύρῳ τροφῇ χρώμενος καὶ τριβῶνι λεπτῷ. (27) ὥστε λέγεσθαι ἐπ' αὐτοῦ·

Τὸν δ' οὐτ' ἄρ χειμῶν κρυόεις,
οὐκ ὄμβρος ἀπείρων,
οὐ φλόξ ἡλίοιο δαμάζεται, οὐ
νόσος αἰνή,

οὐκ ἔροτις δῆμου ἐναρεῖ μένος,
ἀλλ' ὄγ' ἀτειρῆς

ἀμφὶ διδασκαλίῃ τέταται νύκτας
τε καὶ ἡμᾶρ.

VII, 1, 28. ἐτελεύτα δὴ οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης

1. ἀπαγγεῖλατε Π: ἀπαγγεῖλατε εἰς τὸ συμπόσιον Δ: ἀπαγγεῖλαι Ε
1-2. πρεσβύτης εἰδὼς σιωπᾶν ΔΠ: σιωπᾶν ἐπιστάμενος Ε
5. ἐρωτηθεὶς ΔΠ: ἐρωτηθεὶς δὲ Ε 6. ὅτι ΔΠ: λείπει Ε 10. δὲ
ΔΕ: δὲ καὶ Π 10-11. λιτότατος ΠΕ: λιτώτατος Δ 11. καὶ
ἀπύρῳ ΔΠ: ἀπύρῳ Ε 13. αὐτοῦ ΠΕ: αὐτῷ Δ 14 ἄρ ΠΕ: ἄρ' Δ
17. νόσος Ε: νοῦσος ΔΠ αἰνή ΔΕ: δεινή Π 18. ἔροτις Ε:
ἐρωτις ΔΠ ἐναρεῖ μένος Ε: ἐναριθμῖος Π: λείπει Δ 21. ἡμῶ Ε:
ἡμᾶρ ΔΠ 22. οὗτος ΔΠ: ἐτελεύτα δὴ οὕτως Ε 25. φησὶ ΔΠ:
φησὶ Ε ἐκ ΠΕ: λείπει Δ

καὶ παρὰ χρῆμα ἐτελεύτησεν ἀπο-
πνίξας ἑαυτὸν.

Ἔρχομαι· τί μ' αὖτις;
καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν, ἀπο-
πνίξας ἑαυτὸν.

Πυθαγόρας ἐρωτήθει· πότε δεῖ
πλησιάζειν γυναικί, ἔφη· ὅτε
βούλει γενέσθαι σεαυτοῦ ἀσθενέ-
στερος. Οὕτω δὲ διήρει τὸν ἀν-
θρώπινον βίον· Παις εἴκοσιν ἔτη,
ἔαρ· νεανίσκος ἦτοι μεράκιον εἴ-
κοσιν ἔτη, θέρος· νεανίας ἦτοι
ἄνθρωπος εἴκοσιν ἔτη, φθινόπωρον·
γέρων [εἴκοσιν ἔτη], χειμῶν.

VIII, 1.9. ἀλλὰ καὶ ποτ' ἐρω- 5
τηθέντα πότε δεῖ πλησιάζειν εἴ-
πεῖν· ὅταν βούλη γενέσθαι σω-
τοῦ ἀσθενέστερος. (10) διαιρεῖται
δὲ καὶ τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον οὕ-
τως· « Παις εἴκοσι ἔτα, νεηνί- 10
σκος εἴκοσι, νεηνίης εἴκοσι, γέ-
ρων εἴκοσι. κί δὲ ἡλικίαι πρὸς
τάς ὥρας ὡδε σύμμετροι· παῖς
ἔαρ, νεηνίσκος θέρος, νεηνίης φθι-
νόπωρον, γέρων χειμῶν. » ἔστι δ' 15
αὐτῷ ὁ μὲν νεηνίσκος μεράκιον,
ὁ δὲ νεηνίης ἄνθρωπος.

Ἀπηγόρευε καὶ ζῶων ἀπτε-
σθαι, πρόσχημα μὲν ὡς μετεχόν-
των ψυχῆς, τὸ δ' ἀληθές εἰς εὐ-
κολίαν βίου τοὺς ἀθρώπους ἐθί-
ζων, ὡςτ' εὐπορίστους αὐτοῖς εἶ-
ναι τὰς τροφάς, ἄπυρα προσφερο-
μένοις καὶ ὕδωρ πίνουσι. Διὸ καὶ
μόνον τὸν ἐν Δήλῳ ναὸν Ἀπόλ-
λωνος Γενέτορος προσεκύνησε διὰ
τὸ ἄπυρα τίθεσθαι ἐπ' αὐτοῦ,
ιερεῖον δὲ μηδέν.

VIII, 1, 13. τοῦτον γὰρ καὶ
τὸ φονεύειν ἀπαγορεύειν, μὴ ὅτι
γεύεσθαι τῶν ζῶων κοινὸν δίκαιον 20
ἡμῖν ἐχόντων ψυχῆς, καὶ τότε
μὲν ἦν τὸ πρόσχημα· τὸ δ' ἀλη-
θές τῶν ἐμψύχων ἀπηγόρευεν
ἀπτεσθαι συνασκῶν καὶ συνεθίζων
εἰς εὐκολίαν βίου τοὺς ἀθρώπους, 25
ὡςτε εὐπορίστους αὐτοῖς εἶναι τὰς
τροφάς, ἄπυρα προσφερομένοις
καὶ λιτὸν ὕδωρ πίνουσιν· ἐντεῦθεν
γὰρ καὶ σώματος ὑγίαιαν καὶ ψυ-
χῆς ὀξύτητα περιγίνεσθαι. ἀμεί- 30

1. παρὰ χρῆμα ἔγραψα: παραχρῆμα ΔΠΕ 5-6. Πυθαγόρας—ἔφη
ΔΠ: ἀλλὰ—εἰπεῖν Ε δὲ γυναικί ἔφη ΔΠ: εἰπεῖν Ε 6-7. ὅτε
βούλει ΔΠ: ὅταν βούλη Ε 7. σεαυτοῦ ΔΠ: σεωτοῦ Ε 8-13. Οὕτω
—χειμῶν ΔΠ: διαιρεῖται—ἄνθρω Ε 9. εἴκοσιν Π: εἴκοσι ΔΕ
10-11. (καὶ 12). εἴκοσιν Π: εἴκοσι ΔΕ 11. νεανίας ΠΔ: νεηνίης Ε
13 εἴκοσιν ἔτη προσέθηκα: εἴκοσι Ε: λείπει ΔΠ 22. ὡςτ' ΔΠ: ὡςτε Ε
24. ὕδωρ πίνουσι ΔΠ: λιτὸν ὕδωρ πίνουσιν Ε

5

Σύμβολα δ' αὐτοῦ πῦρ μα-
 10 χαίρα μὴ σκαλεύειν, ἥτοι δυνα-
 στῶν ὀργὴν καὶ οἰδοῦντα θυμὸν
 μὴ κινεῖν ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν,
 ἥτοι τὸ ἴσον καὶ δίκαιον· ἐπὶ
 χοίνικος μὴ καθίζειν, ἥγουν ἐν
 15 ἴσῳ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλ-
 λοντος φροντίδα ποιῆσθαι· ἢ γὰρ
 χοϊνίξ ἡμερησία τροφή· καρδίαν
 μὴ ἐσθίειν, ἥτοι μὴ τὴν ψυχὴν
 ἀνίαις κατατείνειν καὶ λύπαις·
 20 εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπισ-
 στρέφειν, ἥγουν ἀπαλλαττομέ-
 νοις τοῦ βίου μὴ ἐπιθυμητικῶς
 εἶχειν τοῦ ζῆν.

25

λαὶ καὶ βωμὸν προσκυνῆσαι μόνον ἐν Δήλῳ τὸν Ἀπόλλωνος τοῦ γενέτορος, ὃς ἐστὶν ὄπισθεν τοῦ Κερατίνου, διὰ τὸ πυροῦς καὶ κριθᾶς καὶ πόπανα μόνα τίθισθαι ἐπ' αὐτοῦ ἄνευ πυρός, ἱερεῖον δὲ μηδὲν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Δηλίων πολιτείᾳ.

VIII, 1, 18. ἦν δ' αὐτῷ τὰ σύμβολα τάδε· πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν, . . . (19) Ἦθελε δ' αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν, δυναστῶν ὀργὴν καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, [τουτέστι] τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε χοίνικος μὴ καθίζειν, ἐν ἴσῳ τοῦ ἐνεστώτος φροντίδα ποιῆσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ἢ γὰρ χοϊνίξ ἡμερησία τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν ἐδήλου μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφειν παρῆναι τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου μὴ ἐπιθυμητικῶς εἶχειν τοῦ ζῆν μὴδ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἡδονῶν ἐπάγεισθαι.

10. ἥτοι ΔΠ: λείπει E 11. οἰδοῦντα θυμὸν E: οἰδοῦντων θυμῷ ΔΠ
 12. ζυγὸν ΔΠ: τὸ δὲ-ζυγὸν E 13. ἥτοι ΔΠ: [τουτέστι] E
 δίκαιον ἐπὶ ΔΠ: δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε E 14. ἥγουν
 ΔΠ: λείπει E 15-16. παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος φροντίδα ποιῆ-
 σθαι ΔΠ: τοῦ ἐνεστώτος φροντίδα ποιῆσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος E
 17. καρδίαν ΔΠ: διὰ δὲ τοῦ καρδίαν E 18. ἥτοι ΔΠ: ἐδήλου E
 19. κατατείνειν καὶ λύπαις ΔΠ: καὶ λύπαις κατατείνειν E 20. εἰς
 ΔΠ: διὰ δὲ τοῦ εἰς E 21. ἥγουν ΔΠ: παρῆναι τοῖς E 23. ζῆν
 ἔγραψα: ζῆν (καθ' ἃ πάντοτε) ΔΠ: ζῆν — ἐπάγεισθαι E

Ὄνομάσθη δὲ Πυθαγόρας ὡς τὴν ἀλήθειαν ἀγορεύων οὐχ ἤττον τοῦ Πυθίου.

Ἐλεγε δ' ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπων θερμοῦ· διὸ καὶ προνοεῖσθαι τὸν θεὸν ἡμῶν.

Τὸ δὲ σπέρμα εἶναι σταγόνα ἐγκεφάλου περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ ἀτμὸν θερμὸν· ταύτην δὲ προσφερομένην τῇ μήτρᾳ ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰχώρα καὶ ὑγρὸν αἷμα προίεσθαι, ἐξ ὧν σάρκας καὶ νεῦρα καὶ ὅσῃ συνίστασθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ ψυχὴν καὶ αἴσθησιν.

Ὁ δὲ Χρῦσιππος ἔλεγε σπέρμα εἶναι πνεῦμα κατὰ τὴν οὐσίαν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰς γῆν καταβαλλομένων σπερμάτων, ἃ παλαιωθέντα οὐκέτι φύεται, διαπεπνευκίας αὐτῶν τῆς δυνάμεως· διὰ τοῦτο καὶ τοὺς γέροντας μὴ τεκνογονεῖν.

VIII, 1, 21. φησὶ δ' Ἀρίστιππος ὁ Κυρηνάιος ἐν τῷ περὶ φυσιολόγων Πυθαγόραν αὐτὸν ὀνομασθῆναι ὅτι τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἤττον τοῦ Πυθίου. 5

VIII, 1, 27. καὶ ἀνθρώποις εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπων θερμοῦ· διὸ καὶ προνοεῖσθαι τὸν θεὸν ἡμῶν.

VIII, 1, 28. τὸ δὲ σπέρμα εἶναι σταγόνα ἐγκεφάλου περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ θερμὸν ἀτμὸν· ταύτην δὲ προσφερομένην τῇ μήτρᾳ ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰχώρα καὶ ὑγρὸν αἷμα προίεσθαι, ἐξ ὧν σάρκας τε καὶ νεῦρα καὶ ὅσῃ καὶ τρίχας καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ ψυχὴν καὶ αἴσθησιν. 15

VII. 1, 158. ἀνθρώπου δὲ σπέρμα . . . (159) εἶναι δ' αὐτὸ Χρῦσιππος φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν φυσικῶν πνεῦμα κατὰ τὴν οὐσίαν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰς τὴν γῆν καταβαλλομένων σπερμάτων, ἃ παλαιωθέντα οὐκέτι φύεται, ὡς δῆλον διαπεπνευκίας αὐτοῖς τῆς δυνάμεως. 25

- 2-3. οὐχ ἤττον E: οὐχ' ἤττον Δ: οὐχῆττον Π 6. ἔλεγε δ' (δ' Δ: δὲ Π) ἀνθρώπων ΔΠ: καὶ ἀνθρώποις E 8. ἀνθρώπων ΠE: ἀνθρώπους Δ 11. ἑαυτῇ E: αὐτῇ ΔΠ 12. ἀτμὸν θερμὸν ΔΠ: θερμὸν ἀτμὸν E 15. σάρκας ἔγραφα: σάρκα ΔΠ: σάρκας τε E 16. συνίστασθαι ΔΠ: καὶ τρίχας καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι σῶμα E 20-21. ὁ δὲ — εἶναι ΔΠ: ἀνθρώπου — φυσικῶν E 22. γῆν ΔΠ: τὴν γῆν E 24. φύεται ΔΠ: φύεται, ὡς δῆλον E 25. αὐτῶν ΔΠ: αὐτοῖς E 26-27. διὰ τοῦτο (διατοῦτο Π) — τεκνογονεῖν ΔΠ: αἰκίουσιν E

Φασὶ δὲ τινες τὸν Πυθαγόραν
εἰς Μεταπόντιον ἔλθόντα ἀσιτίᾳ
καταστρέψαι τὸν βίον. Οἱ δὲ
φασὶ, πολεμούντων Ἀκραγαντί-
ων καὶ Συρακουσίων, ἐξελεῖν
αὐτὸν καὶ προστῆναι τῶν Ἀκρα-
γαντίνων τροπῆς δὲ γενομένης,
περικάμπτοντά αὐτὸν τὴν τῶν
Κυάμων χῶραν, ὑπὸ τῶν Συρα-
10 κουσίων ἀναίρεθῆναι.

Οὗτος ἔλεγε τοὺς λόγους ψυχῆς
15 ἀνέμους εἶναι, δεσμά δὲ τῆς ψυ-
χῆς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτη-
ρίας.

20

Ἐμπεδοκλῆς, ἔτησίων ποτὲ
σφοδρῶς πνευσάντων, ὡς καὶ τοὺς
καρπούς λυμῆνασθαι, κελεύσας
ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκούς γε-
25 νέσθαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς
ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ συλ-
λαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ,
Κωλυσανέμας ἐκλήθη.

1-3. φασὶ — οἱ δὲ φασὶ ΔΠ: φησὶ — δὲ φησὶ Ε 5 (καὶ 9-10). συ-
ρακουσίων ΔΠ: Συρακοσίων Ε 6. αὐτὸν ΔΠ: τὸν Πυθαγόραν
μετὰ τῶν συνήθων Ε 8. περικάμπτοντα ΔΕ: διακάμπτοντα Π
14. οὗτος ἔλεγε τοὺς ΔΠ: τοὺς δὲ Ε 15. δὲ ΔΠ: τ' εἶναι Ε
16-17. ἀρτηρίας ΔΠ: ἀρτηρίας καὶ τὰ νεῦρα Ε 21. Ἐμπεδο-
κλῆς ΔΠ: καὶ γὰρ Ε 22. καὶ ΔΠ: λείπει Ε 23. λυμῆνασθαι Ε
λυμῆναι ΔΠ 24-25. γενέσθαι ΔΠ: ποιεῖσθαι Ε 28. Κωλυσανέ-
μας ἐκλήθη ΔΠ: Κωλυσανέμαν κληθῆναι Ε

VIII, 1, 40. φησὶ δὲ Δικαι-
αρχος τὸν Πυθαγόραν ἀποθανεῖν
καταφύγοντά εἰς τὸ ἐν Μεταπον-
τίῳ ἱερὸν τῶν Μουσῶν, τετρα-
ράκοντ' ἡμέρας ἀσιτήσαντα . . .

Ἐρμιππος δὲ φησὶ, πολεμούντων
Ἀκραγαντίνων καὶ Συρακοσίων,
ἐξελεῖν τὸν Πυθαγόραν μετὰ
τῶν συνήθων· καὶ προστῆναι τῶν
Ἀκραγαντίνων τροπῆς δὲ γενο-
μένης περικάμπτοντά αὐτὸν τὴν
τῶν κυάμων χῶραν ὑπὸ τῶν Συ-
ρακουσίων ἀναίρεθῆναι . . .

VIII, 1, 30. τοὺς δὲ λόγους
ψυχῆς ἀνέμους εἶναι . . . (31) δε-
σμά τ' εἶναι τῆς ψυχῆς τὰς φλέ-
βας καὶ τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ
νεῦρα.

VIII, 2, 60. καὶ γὰρ ἔτησίων
ποτὲ σφοδρῶς πνευσάντων ὡς
τοὺς καρπούς λυμῆνασθαι, κελεύ-
σας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκούς
ποιεῖσθαι περὶ τοὺς λόφους καὶ
τὰς ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ
συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος
δὲ, Κωλυσανέμαν κληθῆναι.

Κληθέντος δ' αὐτοῦ ὑπό τινος τῶν ἀρχόντων καὶ προβαίνοντος τοῦ δείπνου τὸ ποτὸν οὐκ εἰσφέρειτο. τῶν δ' ἄλλων ἡσυχάζοντων, μισοπονῆρως ἐκεῖνος διατεθεὶς, ἐκέλευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ κεκληκῶς ἀναμένειν ἔφη τὸν τῆς βουλῆς ὑπηρέτην. Ὡς δ' ἦλθε, κατέστησεν αὐτὸν ὁ δειπνοκλήτωρ συμποσίαρχον ὅς ὑπεγράφετο τυραννίδος ἀρχὴν· ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. Τότε μὲν οὖν Ἐμπεδοκλῆς ἡσύχασε· τῇ δ' ὑστεραία εἰσαγαγῶν εἰς δικαστήριον ἀπέκτεινε τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμποσίαρχον.

Ἐμπεσόντος δὲ Σελινουντίοις λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὥστε καὶ αὐτοὺς φθειρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, δύο τινὰς τῶν σύγγυς ποταμῶν καταμί-

VIII, 2, 64. φησὶ γὰρ ὅτι κληθεὶς ὑπό τινος τῶν ἀρχόντων καὶ προβαίνοντος τοῦ δείπνου ὡς τὸ ποτὸν οὐκ εἰσφέρειτο, τῶν ἄλλων ἡσυχάζοντων, μισοπονῆρως διατεθεὶς ἐκέλευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ κεκληκῶς ἀναμένειν ἔφη τὸν τῆς βουλῆς ὑπηρέτην. ὡς δὲ παρεγένετο, ἐγενήθη συμποσίαρχος, τοῦ κεκληκῶτος δηλονότι καταστήσαντος, ὅς ὑπεγράφετο τυραννίδος ἀρχὴν· ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. Τότε μὲν οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἡσύχασε· τῇ δ' ὑστεραία εἰσαγαγῶν εἰς δικαστήριον ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους, τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμποσίαρχον.

VIII, 2, 70. τοῖς δὲ Σελινούντιοις ἐμπεσόντος λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὥστε καὶ αὐτοὺς φθειρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλῆα

1. κληθέντος δ' αὐτοῦ Π: τούτου κληθέντος Δ: φησὶ δ' ὅτι κληθεὶς Ε 3. δείπνου Ε: πότου ΔΠ τὸ ΔΠ: ὡς τὸ Ε ποτὸν Ε: δείπνον ΔΠ 4. δ' ΔΠ: λείπει Ε 4-5. ἡσυχάζοντων ΠΕ: εἰσυχάζοντων Δ 5. ἐκεῖνος ΔΠ: λείπει Ε 8. δ' ἦλθε ΔΠ: δὲ παρεγένετο Ε 9-10. κατέστησεν αὐτὸν ὁ δειπνοκλήτωρ συμποσίαρχον ΔΠ: ἐγενήθη συμποσίαρχος τοῦ κεκληκῶτος δηλονότι καταστήσαντος Ε 13. οὖν ΔΠ: οὖν ὁ Ε 14. δ' ΠΕ: δὲ Δ 14-15. εἰσαγαγῶν Ε: ἀγαγῶν ΔΠ 15. ἀπέκτεινε ΔΠ: ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους Ε 19-20. ἐμπεσόντος δὲ (ἐμπεσόντος Π) σελινουντίοις ΔΠ: τοῖς δὲ Σελινουντίοις ἐμπεσόντος Ε 20. ἀπὸ Ε: λείπει ΔΠ 23-σ. 368,1. δύο τινὰς — ρεύματα ΔΠ: ἐπινοῆσαι — ρεύματα Ε

E. I. ANNALIS
IOANNINA 2006

ξας ἐγλύκανε τὰ ρεύματα. Καὶ καὶ δύο τινὰς ποταμοὺς τῶν σύν-
 τοῦ λοιμοῦ λήξαντος καὶ τῶν ἐγγὺς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις δαπά-
 Σελινουντίων εὐωχομένων παρὰ ναις· καὶ καταμίξαντα γλυκᾶναι
 τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆ. Οἱ δ' ἐξ- τὰ ρεύματα, οὕτω δὴ λήξαντος
 5 ἀναστάντες προσεκύνησαν καθ' ἃ τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν Σελινουντίων
 θεῷ. Ταύτην οὖν θέλων διαβε- εὐωχομένων ποτὲ παρὰ τῷ πο-
 βαιῶσαι τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὸ πῦρ ταμῷ, ἐπιφανῆναι τὸν Ἑμπεδο-
 ἐνήλατο, κλέα· τοὺς δ' ἐξαναστάντας προσ-
 10 κυνεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθάπερ εἰ
 θεῷ. ταύτην οὖν θέλοντα διαβε-
 βαιῶσαι τὴν ὑπόληψιν εἰς τὸ πῦρ
 ἐναλέσθαι.

10

Ἵστερον δὲ ἐγνώσθη μιᾶς τῶν
 ἱμβάδων αὐτοῦ ἀναρριπισθείσης·
 15 χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι.

Οὗτος ἔλεγε τὸν ἥλιον πυρὸς
 ἄθροισμα μέγα· τὸν οὐρανὸν κρυ-
 σταλλοειδῆ· τὴν ψυχὴν παντοῖα
 20 ζῶων εἶδη ἐνδύεσθαι. Φησὶ γοῦν·
 Ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν
 κούρος τε κόρη τε
 θάμνος τ' οἰωγός τε καὶ ἐξ ἄλός
 25 ἔμπυρος ἰχθύς.

25

VIII, 2,69. Ἵστερον δὲ γνω-
 σθῆναι, ἀναρριπισθείσης αὐτοῦ
 μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ
 εἶθιστο ὑποδεῖσθαι.

VIII, 2,77. καὶ τὸν μὲν ἥλιόν
 φησι πυρὸς ἄθροισμα μέγα καὶ
 τῆς σελήνης μείζω· τὴν δὲ σελή-
 νην δισκοειδῆ, αὐτὸν δὲ τὸν οὐ-
 ρανὸν κρυσταλλοειδῆ, καὶ τὴν
 ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζῶων καὶ
 φυτῶν ἐνδύεσθαι· φησὶ γοῦν·

Ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν
 κούρος τε κόρη τε

1-2. καὶ τοῦ λοιμοῦ λήξαντος ΔΠ: οὕτω δὴ λήξαντος τοῦ λοιμοῦ Ε
 3-4. παρὰ τῷ ποταμῷ ΠΕ: λείπει Δ 4-6. ἐπεφάνη· οἱ — θεῷ ΔΠ:
 ἐπιφανῆναι τὸν Ἑμπεδοκλέα· τοὺς — θεῷ Ε 4. δ' Π: δὲ Δ

6. θέλων ΔΠ: θέλοντα Ε 7. ὑπόθεσιν ΔΠ: ὑπόληψιν Ε 8. ἐνή-
 λατο ΔΠ: ἐναλέσθαι Ε 13. δὲ ΔΒ: δ' Π 13-14. ἐγνώσθη — ἀναρ-
 ριπισθείσης ΔΠ: γνωσθῆναι — κρηπίδων Ε 17. Οὗτος ἔλεγε Δ (λεί-
 πει Π) — μέγα ΔΠ: καὶ τὸν — δισκοειδῆ Ε ἥλιον Δ: ἥλιον ἔλεγε Π

18. τὸν ΔΠ: αὐτὸν δὲ τὸν Ε 18-19. κρυσταλλοειδῆ ΠΕ: κρυστα-
 λλοειδῆ Δ 19. τὴν ΔΠ: καὶ τὴν Ε 20. ζῶων εἶδη ΔΠ: εἶδη
 ζῶων καὶ φυτῶν Ε ἐνδύεσθαι Ε: δύεσθαι ΔΠ 21. Ἐν τῷ ᾧ βρα-
 χυγραφικῶς Ἐπίγραμμα Π ἐγὼ γενόμεν ΠΕ: ἐγενόμεν Δ 22. κού-
 ρος Ε: κούρος Π: κούρος Δ κόρη Ε: κούρη ΔΠ

θάμνος τ' αἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλλος
ἔμπυρος ἰχθύς.

Καὶ σύ ποτ' Ἐμπεδόκλεις, διερῆ
φλογὶ σῶμα καθήρας
πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐξέπιες
θάνατον.

VII, 2, 75. Καὶ σύ ποτ' Ἐμπεδό-
κλεις, διερῆ φλογὶ σῶμα καθήρας
πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐξέπιες 5
θάνατον.

Οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἐκὼν
βάλες ἐς ῥέον Αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπυρος
οὐκ ἐθέλων.

οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἐκὼν
βάλες ἐς ῥέον Αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπυρος
οὐκ ἐθέλων. 10

Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, ἀνα-
χωρήσας εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέ-
μιδος, μετὰ παιδῶν ἠστραγάλιζε.
Περιστάντων δ' αὐτὸν τῶν Ἐφε-
σίων, Τι, ὦ χάκιστοι, θαυμάζετε,
εἶπεν; ἢ οὐ κρεῖττον τοῦτο ποιεῖν
ἢ μεθ' ὑμῶν πολιτεύεσθαι; Καὶ
τέλος μισανθρωπήσας ἐν ὄρεσι διη-
τάτο. Περιτραπεῖς δὲ εἰς ὕδρον
κατηλθεν εἰς ἄστν, καὶ τῶν ἰα-
τρῶν αἰνιγματωδῶς ἐπυνθάνετο,
εἰ δύναιτο ἐξ ἰσομυρίας ἀύχμων
ποιῆσαι· τῶν δὲ μὴ συνέντων, ἐς

IX, 1, 1. Ἡράκλειτος Βλύσω-
νος, ἢ. ὡς τινες, Ἡρακλίωντος
Ἐφέσιος. (3) ἀναχωρήσας δ' εἰς 15
τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος μετὰ
τῶν παιδῶν ἠστραγάλιζε· περι-
στάντων δ' αὐτὸν τῶν Ἐφεσίων,
ατί, ὦ χάκιστοι, θαυμάζετε;
ἔφη· ἢ οὐ κρεῖττον τοῦτο ποιεῖν 20
ἢ μεθ' ὑμῶν πολιτεύεσθαι; » Καὶ
τέλος μισανθρωπήσας καὶ ἐκπα-
τήσας ἐν τοῖς ὄρεσι διητάτο,
πῶς αἰτούμενος καὶ βοτάνας.
καὶ μέντοι διὰ τοῦτο περιτραπεῖς 25

3. ποτ' E: ποτ Π: ποτε Δ ἔμπεδόκλεις ΔE: ἐμπεδόκλεις Π
5. πῦρ E: πυρός ΔΠ κρητῆρων E: κρατήρων ΔΠ ἐξέπιες E
ἔβας ἐπὶ ΔΠ 7. σαυτὸν E: αὐτὸν ΔΠ 13. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέ-
σιος ΔΠ: Ἡράκλειτος — Ἐφέσιος E 14. εἰς ΔΠ: δ' εἰς E
15. παιδῶν ΔΠ: τῶν παιδῶν E 16. δ' ΠE: δὲ Δ αὐτὸν E:
αὐτῷ ΔΠ 18. εἶπεν ΔΠ: ἔφη E τοῦτο ΠE: τοῦτο μετὰ παί-
δων Δ 19. ὑμῶν ΠE: ἡμῶν Δ 20. μισανθρωπήσας ΔΠ: μισαν-
θρωπήσας καὶ ἐκπατήσας E ἐν ΔΠ: ἐν τοῖς E 20-21. διη-
τάτο ΔΠ: διητάτο — διὰ τοῦτο E 22. δὲ ΔΠ: λέγει E ὕδε-
ρον E: ὕστερον ΔΠ 24. εἰς ΔΠ: εἰς E 24. δύναιτο ΔΠ: δύ-
ναιντ' E 25. συνέντων E: συνιέντων ΔΠ ἐς ΔΠ: αὐτὸν εἰς E

βουστάσιον κατορύξας ἑαυτὸν, εἰς ὕδερρον κατηήλθεν εἰς ἄστου καὶ ἐν τῇ τῶν βολβίτων ἀλέα ἤλιπιζεν τῶν ἰατρῶν ἀνιγματοδῶς ἐπυνοῦσαν ἐξατμισθῆσεσθαι· μηδὲν δ' ἀνύων θάνετο εἰ δύναιτ' ἐξ ἐπομβρίας ἐτελεύτησεν.

5

10

Ἐλθόντος Ἱπποκράτους πρὸς Δημόκριτον, ἐκέλευσε κομισθῆναι γάλα· καὶ ἰδὼν εἶπεν εἶναι αἰγὸς πρωτοτόκου καὶ μελαίνης. Καὶ ἰθαύμασε τὴν ἀκρίθειαν αὐτοῦ ὁ Ἱπποκράτης. Ἀλλὰ καὶ τὴν κόρην τὴν μετὰ Ἱπποκράτους ἐλθοῦσαν πρὸς αὐτὸν τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἠσπάσατο οὕτω, Χαῖρε, κόρη, τῇ δ' ἑτέρᾳ γύναι· καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη.

Ἀποθνήσκοντος δ' αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ ἰλυπεῖτο, ὅτι ἐν τῇ τῶν

εἰς ὕδερρον κατηήλθεν εἰς ἄστου καὶ τῶν ἰατρῶν ἀνιγματοδῶς ἐπυνοῦσαν ἐξατμισθῆσεσθαι· μηδὲν δ' ἀνύων θάνετο εἰ δύναιτ' ἐξ ἐπομβρίας ἀύχμὸν ποιῆσαι· τῶν δὲ μὴ συνέντων, αὐτὸν εἰς βουστάσιον κατορύξας τῇ τῶν βολβίτων ἀλέα ἤλιπισαν ἐξατμισθῆσεσθαι. οὐδὲν δ' ἀνύων οὐδ' οὕτως, ἐτελεύτησα βιοῦς ἔτη ἐξήκοντα.

IX, 7.42. φησὶ δ' Ἀθηνόδορος ἐν ὀγδόῃ Περιπάτων, ἐλθόντος Ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν, κελεῦσαι κομισθῆναι γάλα· καὶ θεασάμενον [τὸ γάλα] εἰπεῖν εἶναι αἰγὸς πρωτοτόκου καὶ μελαίνης· ὅθεν τὴν ἀκρίθειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ κόρης ἀκολουθησάσης τῷ Ἱπποκράτει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπασθῆναι οὕτω, Χαῖρε κόρη, τῇ δ' ἐχομένη Χαῖρε γύναι· καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη.

IX, 7.43. Τελευτῆσαι δὲ τὸν Δημόκριτόν φησιν Ἑρμῆκος τοῦ-

1. κατορύξας ἑαυτὸν ΔΠ: κατορύξας E 2. βολβίτων ΔΠ: βολβίτων E ἀλέα ΔE: ἀλέα Π ἠλιπιζεν ΔΠ: ἠλιπisen E 3. ἐξατμισθῆσεσθαι E: ἐξατμηθῆσεσθαι ΔΠ μηδὲν ΔΠ: οὐδὲν E δ' ΠE: δὲ Δ 4. ἐτελεύτησεν ΔΠ: οὐδ' οὕτως — ἐξήκοντα E 11. ἐλθόντος ΔΠ: φησὶ — ἐλθόντος E 12. δημόκριτον ΔΠ: αὐτόν E ἐκέλευσε ΔΠ: κελεῦσαι E 13. ἰδὼν εἶπεν (εἶπε) ΔΠ: θεασάμενον [τὸ γάλα] εἰπεῖν E εἶναι E: καὶ ΔΠ 14-16. καὶ ἰθαύμασε — ὁ (ὁ λέγει Π) Ἱπποκράτης Δ: ὅθεν — Ἱπποκράτην E 16-17. τὴν κόρην — αὐτόν ΔΠ: κόρης — Ἱπποκράτει E 17-18. ἐλθοῦσαν πρὸς αὐτόν ΔΠ: πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν Δ 19. ἡμέρα ΠE: ἡμέρᾳ ἡμέρα Δ ἠσπάσατο ΔΠ: ἀσπασθῆναι E οὕτω E: οὕτως ΔΠ 20. δ' ΠE: δὲ Δ ἑτέρᾳ ΔΠ: ἐχομένη E γύναι ΔΠ: χαῖρε γύναι E 24-25. ἀποθνήσκοντος — ἰλυπεῖτο ΔΠ: τελευτῆσαι — λυπεῖσθαι E

Θεσμοφοριῶν ἑορτῇ μέλλοι τεθνή-
ξασθαι. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν ἄρτους
θερμούς ὄσημέραι αὐτῷ προσφέ-
ρειν· καὶ τούτους ταῖς ῥίσι προσ-
φέρων διακαρτέρησε ζῶν τὴν ἑορ-
τὴν.

τον τὸν τρόπον. ἤδη ὑπέργηρων
ὄντα πρὸς τῷ καταστρέφειν εἶναι.
τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν
τῇ τῶν Θεσμοφοριῶν ἑορτῇ μέλ-
λοι τεθνήξασθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ κα- 5
θῆκον αὐτῇ (γρ. αὐτὴν) οὐ ποιή-
σειν· τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν καὶ κε-
λεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους
θερμούς ὄσημέραι. τούτους δὴ ταῖς
ῥίσι προσφέρων διακράτησεν αὐτὸν 10
τὴν ἑορτὴν . . .

Ἀνάξαρχος ἐχθρὸς ἦν Νικο-
κρέοντι τῷ Κύπρου τυράννῳ. Καί
ποτε συνεσιώμενος Ἀλεξάνδρῳ,
ἱερομένου τοῦ βασιλέως· τί ἄρα
σοι δοκεῖ τὸ δεῖπνον, εἶπε αὐτῷ·
Πάντα πολυτελής· ἴδει δὲ λοιπὸν
κεφαλὴν σατράπου παρατεθῆναι·
τοῦτο δ' εἶπε διὰ Νικοκρέοντα.
Ὁ δὲ μνησικακῆσας μετὰ [τὴν]
τελευτὴν τοῦ βασιλέως, ὅτε πλείων
ἀκουσίως προσηνέχθη τῇ Κύπρῳ,
συλλαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς ὄλμον

IX, 10, 58. Ἀνάξαρχος . . .
καὶ εἶχεν ἐχθρὸν Νικοκρέοντα τὸν
Κύπρου τύραννον· καὶ ποτ' ἐν 15
συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἱρω-
τήσαντος αὐτὸν τί ἄρα δοκεῖ τὸ
δεῖπνον, εἰπεῖν φασίν, «ὦ βασι-
λεῦ, πάντα πολυτελῶς· ἴδει δὲ
λοιπὸν κεφαλὴν σατράπου παρα- 20
τεθεῖσθαι» ἀπορρίπτων πρὸς τὸν
Νικοκρέοντα. (59) ὁ δὲ μνησικα-
κῆσας μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ
βασιλέως ὅτε πλείων ἀκουσίως

1. μέλλοι E: μέλλει ΔΠ 1-3. τεθνήξασθαι — προσφέρειν ΔΠ: τε-
θνήξασθαι — ὄσημέραι E 2. ἄρτους ΔΠ: ἄρτους αὐτῷ Π 3. αὐ-
τῷ Δ: λείπει Π 4. καὶ τούτους ἔγραψα: καὶ τούτου ΔΠ: τούτους δὴ E
5-6. διακαρτέρησε ζῶν τὴν ἑορτὴν Π: διήρκεσε μέχρι τῆς ἑορτῆς Δ:
διακράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτὴν E 13. Ἀνάξαρχος ΠE: Ὁ ἀνά-
ξαρχος Δ 13-14. ἐχθρὸς — τῷ ΔΠ: καὶ εἶχεν — τὸν E 14 κύ-
πρου τυράννῳ Π: κυπρίῳ Δ: Κύπρου τύραννον E 15-16. ποτε —
βασιλέως ΔΠ: ποτ' — αὐτὸν E 17. σοι Δ: λείπει ΠE δοκεῖ τὸ
δεῖπνον ΠE: τὸ δεῖπνον δοκεῖ Δ εἶπε αὐτῷ Π: εἶπε Δ: εἰπεῖν φα-
σιν ὦ βασιλεῦ E 18. πολυτελής ΔΠ: πολυτελῶς E 19-20. παρα-
τεθῆναι — διὰ ΔΠ: παρατεθεῖσθαι — πρὸς τὸν E 21. τὴν E: λεί-
πει ΔΠ 22. πλείων ΔE: πλεων Π 23. κύπρῳ ΔΠ: Κύπρῳ ὁ
Ἀνάξαρχος E

βαλῶν ἐκέλευσε τύπτεσθαι σιδη-
ροῖς ὑπέροις. Ὁ δὲ, μὴ φροντί-
ζων. ἔλεγε· Πτίσσε πτίσσε τὸν
Ἀναξάρχου θύλακον, Ἀναξάρχον
5 δὲ οὐ πλήττεις. Κελεύσαντος δὲ
τοῦ τυράννου καὶ τὴν γλῶτταν
αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, ἀποτραγῶν
προσέπτυσεν αὐτῷ.

10

Οὗτος τὸν Ἀλέξανδρον, οἰόμε-
νον εἶναι θεόν, ἐπέστρεψεν· ἐκ τι-
νος γὰρ πληγῆς ἰδὼν αὐτοῦ κα-
15 ταρρῖον αἷμα, δεῖξας τῇ χειρὶ
φησι· Τοῦτί μὲν αἷμα καὶ οὐκ
ἰχώρ οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι
θεοῖσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε προπίνων αὐτῷ,
20 δεῖξας τὴν κύλικα, εἶπε·
Βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ
χειρὶ.

προσπνέχθη τῇ Κύπρῳ ὁ Ἀνάξαρχος, συλλαβῶν αὐτὸν καὶ εἰς ὄλμον βαλῶν ἐκέλευσε σιδηροῖς ὑπέροις τύπτεσθαι. τὸν δ' οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας εἰπεῖν ἐκείνο δὴ τὸ περιφερόμενον, Πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον, Ἀναξάρχον δ' οὐ πτίσσεις. κελεύσαντος δὲ τοῦ Νικοκρέοντος καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, λόγος ἀποτραγόντα προσπτύσαι αὐτῷ.

IX. 10 60. Οὗτος... τὸν γοῦν Ἀλέξανδρον οἰόμενον εἶναι θεόν ἐπέστρεψεν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τινος πληγῆς εἶδεν αὐτῷ καταρρῖον αἷμα, δεῖξας τῇ χειρὶ πρὸς αὐτὸν φησι, αὐτοῦ μὲν αἷμα καὶ οὐκ ἰχώρ οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι. »

... ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε προπίνοντα αὐτῷ τὸν Ἀναξάρχον δεῖξαι τὴν κύλικα καὶ εἰπεῖν

Βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ
χειρὶ.

1-2. τύπτεσθαι σιδηροῖς ὑπέροις ΔΠ : σιδηροῖς ὑπέροις τύπτεσθαι Ε 2-3. ὁ δὲ—ἔλεγε ΔΠ : τὸν δ'—περιφερόμενον Ε 3. πτίσσε πτίσσε Ε : πτίσσε πτίσσε Π : πτίσσε πτίσσε Δ 5. δὲ οὐ πλήττεις ΔΠ : δ' οὐ πτίσσεις Ε 6. τυράννου ΔΠ : Νικοκρέοντος Ε 7. ἀποτμηθῆναι ΔΠ : ἐκτμηθῆναι Ε 7-8. ἀποτραγῶν προσέπτυσεν ΔΠ : λόγος ἀποτραγόντα προσπτύσαι Ε 12. τὸν ΔΠ : τὸν γοῦν Ε

13-14. ἐκ τινος γὰρ πληγῆς ἰδὼν αὐτοῦ ΔΠ : ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τινος πληγῆς εἶδεν αὐτῷ Ε 16. φησι ἔγραψα : φησί ΔΠ : πρὸς αὐτὸν φησι Ε 17. οἷός Ε : οἷός ΔΠ μακάρεσσι ΠΕ : μακάρεσι Δ

18. θεοῖσιν ΔΠ : θεοῖσι Ε 19. προπίνων ΔΠ : προπίνοντα Ε αὐτῷ ΔΕ : αὐτοῦ Π 20. δεῖξας... εἶπε ΔΠ : δεῖξαι... καὶ εἰπεῖν Ε 22. χειρὶ Ε : χειρὶ ΔΠ

Τοιαῦτα τὰ ἐν τοῖς δύο κώδιξιν ἀπανθίσματα τοῦ Λαερτίου. Ὑπολαβὼν χρήσιμον τὴν ἐκδοσὶν ὁλοκλήρου αὐτῶν τοῦ κειμένου ἐν παραθέσει καὶ τῶν ἀντιστοίχων χωρίων τῆς ἐκδόσεως τοῦ Cohei, πολὺ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐκθέσω ἐν τέλει καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην περὶ τῆς θέσεως ἣν καταλαμβάνουσιν ὁ Διονυσιακὸς καὶ ὁ Παρισιακὸς κώδιξ ἐν τῇ παραδόσει τοῦ κειμένου. Καὶ ὅτι μὲν οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς εἶνε ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων γίνεται εὐθὺς ἀμέσως σαφές εἰς τὸν διεξερχόμενον τὰς ὑποσελιδίουσ γραφάς, καθ' ἃ παρετήρησα ἤδη ἀνωτέρω ἐν σ. 265 κ.ε. Δὲν εἶνε δ' εὐκόλον μετὰ ταυτοῖσι εἰρημένα νὰ εὑρεθῇ ὁ λόγος, οἱ ὅν ὁ βιβλιογράφος ἀντέγραψε δις τὰ πανθίσματα ταῦτα ἐκ δύο διαφόρων ἀλλήλων κωδίκων, γράψας τοὺς δύο νέους κώδικας, ὧν τὴν ἐκπληκτικὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμοιότητα ὑπὸ ἔποψιν παλαιογραφικὴν περιέγραψ' ἀνωτέρω ἐν σ. 263 κ. ε. Προβαίνει δὲ ἡ ὁμοιότης μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν διαστάσεων. Πράγματι τὸ μὲν γεγραμμένον μέρος τοῦ Διονυσιακοῦ ἔχει μῆκος μὲν 0,105, πλάτος δὲ 0,17, τὸ δὲ τοῦ Παρισιακοῦ μικρὸν διαφέρει, ἔχον μῆκος μὲν 0,110, πλάτος δὲ 0,072. Καὶ τοῦ μὲν Παρισιακοῦ τὰ φύλλα ἔχουσιν ὅλον μῆκος 0,168 καὶ πλάτος 0,110, ἀνάλογον δὲ εἶνε τὸ τοῦ Διονυσιακοῦ, ὅπερ δὲν ἔχω σημειώσει ἀκριβῶς.

Τίς δὲ ἡ σχέσις τῶν κωδίκων τούτων πρὸς τὴν λοιπὴν ἐν τοῖς ἀπογράφοις παράδοσιν τοῦ Λαερτίου; Περὶ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ποφανθῶμεν ἀσφαλῶς. Τὰ *Analecta Laertiana* τοῦ καθηγητοῦ κ. Edgar Martini (ἐν Λειψία μέρ. α' 1899. μέρ. β' 1902) χρησιμεύουσιν ἀληθῶς εἰς καθορισμὸν τῆς σχέσεως τῶν ἀπογράφων τοῦ Λαερτίου πρὸς ἀλλήλα καὶ παρέχουσιν ὑλικὸν πλούσιον καὶ πολύτιμον ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀντιβληθέντων κωδίκων· ἀλλ' αἱ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμεναι διάφοροι γραφαὶ δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς ἀναμφίβολον κρίσιν περὶ τῆς πρὸς τοὺς λοιποὺς κώδικας σχέσεως τοῦ Διονυσιακοῦ καὶ τοῦ Παρισιακοῦ. Καὶ οὖν τῶν γνωστῶν ἄλλων κωδίκων κυρίως δύνανται ἐν τῷ

προκειμένῳ ζητήματι νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ τρεῖς ἀρχαιοτάτοι, ὁ τῆς ἐν Νεαπόλει Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης III, B 29 (B), ὁ Βατικανικὸς Gr. 1302 (V) καὶ ὁ τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης Plut. LXIX cod. 13 (L), ἰσως δὲ καὶ ὁ τῶν Παρισίων 1757 (P). Τούτων τοὺς μὲν τρεῖς πρώτους ἀντέβαλεν ἀκριβῶς ὡς πρὸς τὰ ἐξ πρώτα βιβλία ὁ κ. Martini, τὸν δὲ Παρισιακὸν ὁ κ. Diels. Μόνον δὲ ἂν εἶχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὅλον ὕλικόν¹, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἀσφαλὴς κρίσις. Οὐχ ἦττον ἐκ τῶν προκειμένων περικμηρίων φαίνεται, ὅτι ὁ ἀπανθιστὴς κυρίαν βάσιν εἶχε τὸ κείμενον οἷον παρέχει ὁ κώδιξ B· ἀλλὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπῆρξαν οὐχ ἦττον δύο διάφοροι παραλλαγαί, ἅς ἀντιπροσωπεύουσιν ἐξ ἑνὸς μὲν ὁ Διονυσιακὸς, ἐξ ἐτέρου δὲ ὁ Παρισιακὸς κώδιξ.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπισκοποῦντες τὴν παράδοσιν τῶν δύο νέων κωδίκων, εὐρίσκομεν ἐν αὐτῇ γραφῆς ἀξιολογωτάτας δυναμένας νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐπανόρθωσιν τοῦ κειμένου τοῦ Λαερτίου.

Ἀνακεφαλαιόνω δ' ἐνταῦθα διὰ βραχέων ἐκείνας, αἵτινες φαίνονται ἰσως ὑπάρξασαι ἐν αὐτῷ τῷ πρωτογράφῳ κειμένῳ, ὅχι δ' ἀπορρέουσαι ἐκ διασκευῆς τοῦ ἀπανθιστοῦ. Τοιαῦται εἶνε ἐν σ. 270,22 τῆς πατρίου φωνῆς ἀντὶ τὴν φωνήν. σ. 270,27 διάξας ἀντὶ τοῦ κοινῶς παραδεδομένου ἤξας ἀνθ' οὗ ὁ Cobet ἔγραψεν ἄξας. — σ. 271,8 διὰ δὲ δειλίαν ἡσυχάζόντων ἀντὶ διὰ δέος δὲ σιωπώντων. — σ. 272,3-4 βεβοήθηται σοι τὰ παρ' ἐμοῦ ἀντὶ βεβοήθηκά σοι. — σ. 273,8 προσενέπης ἀντὶ προσενέπη. σ. 273,8 τοι ἀντὶ οἱ σ. 273,28 μηδενὶ ἀπειλεῖν ἀντὶ μὴ ἀπειλεῖν μηδενὶ. — σ. 275,1-2 ταπεινοῦν... ὑψοῦν ἀντὶ ταπεινῶν... ὑψῶν. — σ. 275,7 Δαμαράτῳ ἀντὶ Δημάρατος. — σ. 287,9 ἄνδρα γεγονότα ἀντὶ ἄνδρα. — σ. 288,21 λοιμὸς ἀντὶ σεισμὸς. — σ. 290,2 ὑπὸ τοῦ ἀντὶ ἀπὸ. — σ. 295,19-20 Ξανθίππη

¹ Ὁ κ. Martini προσηρέθη εὐγενῶς νὰ θέσῃ τὸ ὅλον κόρισμα τῶν ἀντιβολῶν αὐτοῦ εἰς τὴν διάθεσίν μου, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπῆρχεν ὁ προσήκων καιρὸς ὅπως ἀποδεχθῶ τὴν πρόθυμον αὐτοῦ προσφοράν.

χρώμενος τραχεία οὔση τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις καλῶς ἀντί
 Ξανθίππῃ χρώμενος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. — σ. 296,12. Τὸ
 καταβάντων φαίνεται ὀρθόν, τῶν δικαστῶν ἐπανορθωσάντων τὸ
 ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λεγθὲν ἀναβάντων· πρὸς ἐρμηνείαν δ' αὐ-
 τοῦ ἐτέθη τὸ τουτέστι κατὰβηθι, ὅπερ εἶνε ἀναγκαῖον ἐφ' ὅσον
 προηγείται τὸ καταβάντων, παρέλκει δὲ πράγματι προηγου-
 μένου τοῦ κατὰβα κατὰβα τῆς κοινῆς παραδόσεως, διό καὶ ὀρ-
 θῶς ἐξωβελίσθη ὑπὸ τοῦ Cobet — σ. 293,3 ἀπάντων ἀντί
 πάντων — σ. 298,1 τὴν μίαν ἀντί μίαν — σ. 299,7 τῶν
 ἀντί καὶ τῶν. — σ. 300,18 τὸν υἷον ἀντί υἷον. — σ. 311,4
 διανασιῆναι ἀντί ἀνασιῆναι. — σ. 312,23 ἀποίτρεχε ἀντί πο-
 ρεύου. — σ. 316,12 παρακαυόντων δὲ ὡς αἰσθανομένοις ἀντί
 παρακαλούντων (ἢ παρακαόντων δὲ ὡς αἰσθανομένους. — σ.
 316,6 Ἀμφιάρων ἀντί Ἀμφιάρων. — σ. 317,7 8 ὡς δ'
 ἀλλοτριῶν φεῖδεσθαι καὶ ἀντί ὡς δ' ἐξ ἀλλοτριῶν. — σ. 320,13
 -15 ἐκπιπτούσης... ἐξεγείροιο ἀντί ἐκπεσούσης... ἐξέγροιο.
 — σ. 321,6 ἐκεῖνος εἶη ἀντί εἶη. — 321,16 πόσον ἀντί τίνα. —
 σ. 327,10 παραιεῖσθαι ἀντί παραιεῖσθαι. — σ. 330,12 ὀψώ-
 μενον ἀντί ἀψάμενον. — σ. 331,18 μουσικοῦς ἔλεγε ἀντί μου-
 σικοῦς. — σ. 332,12 καὶ ἀπεκρίνατο ἀντί ἀπεκρίνατο. σ. 332,
 16 καθέξεσθαι ἀντί καθίζεσθαι. — σ. 333, 18 συνελθόντων
 τινῶν ἀντί συνελθόντων. — σ. 336,6 μύρω ἀντί τῷ μύρω. —
 337,20 μετὰ τῷ κατὰ ἀντί μετὰ. — σ. 338,14 μετέχοι ἀντί
 μετέχει. — σ. 339,11 περιφέρων ἀντί περιφέρων. — σ. 341,9
 παρὰ γνώμην ἐδείπνεις ἀντί ἐδείπνεις. — σ. 344,5 διὰ τί οἱ
 πλούσιοι ἀντί διὰ τί. — σ. 344,27 παρ' ἀντί πρὸς. — σ.
 346,11 κρημοῖς ἀντί κρημῶν. — σ. 348,21 καὶ ταύτην ἀντί
 ταύτην. — σ. 349 8 οὐ ἀντί μή. — σ. 353,21 συναισθόμε-
 νος ἀντί συναισθανόμενος. — σ. 355,8 9 μὲν οὖν ἀντί μὲν. —
 σ. 356,4 ἀποστρέψαι ἀντί ἀποτρέψαι. σ. 356,14 συναπῆει
 ἀντί ἀπῆει. — σ. 358,6 εὐπεπλόηκα ἀντί εὐπλόηκα. σ. —
 358,7 8 ἡ τύχη ποιεῖ ἀντί ποιεῖς (ἢ ποιεῖ ἢ τύχη. — σ.

358,17 αὐτὸν ἀντὶ αὐτὴν. — σ. 359,27 περιγεγλυμμένους ἀντὶ περιγεγραμμένους. — σ. 363,6 πλησιάζειν γυναικὶ ἀντὶ πλησιάζειν. — σ. 365,25 αὐτῶν ἀντὶ αὐτοῖς. — σ. 366,22 ὡς καὶ ἀντὶ ὡς. — σ. 367,5 ἐκεῖνος διατεθεὶς ἀντὶ διατεθείς. — σ. 371,6-7 διεκαρτέρησε ζῶν τὴν ἑορτὴν ἀντὶ διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτὴν. σ. 371,17 σοὶ δοκεῖ ἀντὶ δοκεῖ. σ. 371,18 πολυτελές ἀντὶ πολυτελῶς.

Ὁὐχ δ' ἦττον δ' εἶνε ἀξία προσοχῆς, καίπερ μὴ δυνάμενα νὰ ὑποληφθῶσιν ὑπάρχοντ' ἀνέκαθεν ἐν τῷ κειμένῳ μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ τάνωτέρῳ κατειλεγμένα πιθανότητος, τάδε· σ. 284,26 βουλόμενοι ἀντὶ καὶ βούλοιο. — σ. 285, 26 ἀμαθεῖς ἀντὶ μὴ τεχνῖται. — σ. 286, 21 ὁμοῦ ἀντὶ τε. — σ. 312, 21 εἰδότα ἀντὶ μεμαθηκότα. — σ. 313, 3 ῥάθυμον ἀντὶ νωθρόν. — σ. 315, 7 νέον ἀντὶ νεώτερον. — σ. 324, 19 νεανίσκους ἀντὶ νέους. — σ. 325, 14 σεμνολογουμένους ἀντὶ σεμννομένους. — σ. 328, 14 ἐξάγειν ἀντὶ ἐξαγαγεῖν. — σ. 329, 14 ξηρόν ἀντὶ σκληρόν. — σ. 331, 6 δέκα ἀντὶ δέ καὶ. — σ. 335, 4 ἀπαντήσας ἀντὶ ὑπαντήσας. — σ. 346, 26 αὐτόθι ἀντὶ αὐτόθεν. — σ. 348, 13 φιλοσοφίαν ἀντὶ σοφίαν. — σ. 368, 7 ὑπόθεσιν ἀντὶ ὑπόληψιν (ἢ διάληψιν).

Τέλος δ' ἠδύνατο νὰ προστεθῇ ἴσως εἰς τὸ κείμενον τοῦ Λαερτίου τὸ δὲ ἢ δ' ἐν σ. 299, 21 καὶ 27. 312, 5. 316, 26. 317, 3. Ἠδύναντο δ' ὁμοίως πολλαχοῦ τοῦ κειμένου νὰ προτιμηθῶσιν οἱ διάφοροι τύποι λέξεων ἢ διάφοροι χρόνοι ῥημάτων ἢ ἡ διάφορος θέσις τῶν λέξεων ἢν παρέχουσιν ὁ Διονυσιακὸς καὶ ὁ Παρισιακὸς κώδιξ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰς γραφὰς τῶν ἀρίστων κωδίκων τοῦ Λαερτίου.

ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΣΙΓΙΛΛΙΑ
ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἐκ τοῦ ἐπιτόμου Καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης ἐκείνης κ. Ἐρρίκου Ομονι συντεταγμένου ἦτο γνωστὸν, ὅτι ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Supplement grec ὑπ' ἀρ. 704-708 περιείχοντο *Diplomatum graecorum CXXIV. ad varia graeca monasteria pertinentium collectio*. Προσετίθετο δὲ μόνον εἰς τὴν βραχυτάτην ταύτην περιγραφὴν τῶν εἰρημένων κωδίκων, ὅτι τὰ διπλώματα ἐκεῖνα ἦσαν ἐπὶ περγαμηνῆς γεγραμμένα καὶ ὅτι ἀνήρχοντο εἰς τὰ ἔτη 1593-1798¹.

Λαβὼν δ' ἀνὰ χεῖρας τοὺς κώδικας τούτους κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις πρόσφατον ἐπίσκεψίν μου ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους ἔμεινα ἔκπληκτος πρὸ τῆς ἐξαιρέτου ἀξίας τῆς συλλογῆς ταύτης, ἀπαρτιζομένης ἐξ ὀγδοήκοντα πατριαρχικῶν σιγιλλίων, ἀναφερομένων εἰς διαφόρους μονὰς ἀπανταχοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου κειμένας καὶ ἐκδεδομένων ἐκ τῶν πατριαρχείων κατὰ τὰ ἔτη 1593-1798. Ἡ συλλογὴ ἔχει τὴν μεγάλην ἀξίαν, ὅτι τὰ συγκροτοῦντ' αὐτὴν σιγιλλία εἶνε ἅπαντα πρωτότυπα ἐπὶ περγαμηνῆς, φέροντα πάντοτε μὲν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐφ' οὗ ἐξεδόθησαν, πλειστάκις δὲ καὶ τὰς τῶν περὶ αὐτὸν συνοδικῶν λείπουσι δὲ μόνον πάντοτε αἱ πατριαρχικαὶ μολύβδιναί σφραγίδες. Καὶ ἔνεκα μὲν τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν μονῶν, εἰς ἃς τὰ σιγιλλ

¹ *Omoné Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale. Ἐν Παρισίοις 1888. Τόμ. Γ' σ. 303.*